

u vezi koje knjige je i dan ovaj prikaz.

Nije potrebno posebno naglašavati koliku vrijednost imaju spisi dubrovačke kancelarije koje je Lučić sabroao i objavio u ovoj drugoj knjizi zapisa. On još radi i sabire materijal za iduću treću i četvrtu knjigu. Ovdje se radi o spisima naših srednjovjekovnih notara koji sadržavaju obilje vrijednih podataka potrebnih u proučavanju društveno-ekonomskih, kulturnih i političkih pitanja, a isto tako demografiskih i drugih. Sadržaj tih notarskih spisa obuhvaća zadužnice, kupoprodaje, darivanja, zaloge, razne ugovore o obrtničkim, uslužnim i trgovačkim poslovima, te presude i oporuke, — kratko rečeno — pružaju uvid u život

svih slojeva stanovništva i njegov svakidašnji rad, što ne možemo naći u raznim zakonskim zbornicima i Statutu.

Potrebno je naglasiti da je istraživanje dubrovačke prošlosti i čitanje arhivskih dokumenata, a pogotovo onih na srednjovjekovnom latinskom jeziku, dug i mukotrpan posao, a nadasve kad se radi o spisima dubrovačke kancelarije iz 13. i početka 14. stoljeća. Stoga treba odati priznanje Josipu Lučiću na naporu koji je uložio u pripremanju druge knjige »Spisa dubrovačke kancelarije« kojom je zadužio sve istraživače prošlosti Dubrovnika.

Ilija Mitić

JOSIP LUETIĆ, POMORCI I JEDRENJACI REPUBLIKE DUBROVAČKE,  
NAKLADNI ZAVOD MATICE HRVATSKE, ZAGREB 1984. G.

Na osnovi dugogodišnjeg istraživačkog rada u Historijskom arhivu u Dubrovniku autor je napisao i objavio mnogobrojne radove o dubrovačkom pomorstvu, od kojih su najvažniji, s potrebnim dopunama i preinakama, sabrani u ovoj knjizi. Knjiga ima 377 stranica i bogat slikovni prilog sa 101 slikom. U tom slikovnom prilogu nalazimo stare dubrovačke pomorske isprave, slike dubrovačkih pomoraca, admirala, brodske opreme, zatim slike starog Dubrovnika, njegove okolice i dubrovačkih otoka.

U uvodu autor govori o dubrovačkoj državi u milenijskom svjetskom pomorsko-trgovačkom okviru, a u prvom dijelu spominju se dubrovački pomorci, kartografi, nautički stručnjaci, španjolski admirali i pomorski vojskovođe te privrednici i diplomati, kao i dubrovački kapetani od XVII. do XIX. stoljeća. U drugom dijelu knjige autor piše o najstarijim tipovima dubrovačkih brodova i o raznim vrstama dubrovačkih jedrenjaka. Iza toga

slijede tri priloga kojima autor želi bolje upoznati čitaoce s tehnikom pomorsko-trgovačkog poslovanja i pomorskim pravom (sadržaj police o osiguranju tereta, primjer ugovora o gradnji broda i imenovanje zapovjednika, te dokumenat o nastaloj šteti), kao i prikaz državne (pomorske) zastave Dubrovačke Republike. Na kraju nalazi se napomena pisca u kojoj on objašnjava nastanak ove knjige, zatim slijedi popis literature, koja se odnosi na pomorstvo Dubrovnika, njegove pomorce i jedrenjake, bilješka o piscu knjige, te bibliografija njegovih knjiga, brošura i separata te pričljivo veliki sažetak na engleskom jeziku.

Pomorstvo i pomorska trgovina starog Dubrovnika i njegove republike nedovoljno je proučena i istražena, pa iz tog razloga objavljivanje ove knjige iz dubrovačke prošlosti ima posebno značenje. U uvodu autor govori o dubrovačkoj mornarici od IX. stoljeća, od vremena kad je Dubrov-

nik vezan uz Bizant, pa sve do ukinjanja Dubrovačke Republike od strane Francuza 1808. g., navodeći pritom brojčano stanje dubrovačkih brodova u raznim razdobljima. Pisac je povezao postojanje dubrovačke države (od 1358. pa do 1808. g.) s najbogatijim razdobljem dubrovačke pomorske prošlosti, smatrajući da je politička samostalnost i priznata neutralnost Dubrovačke Republike u međunarodnim odnosima omogućila veliki uspon njezina pomorstva. Iz tog razloga autor u svojoj knjizi kaže: »... Dubrovačka Republika i dubrovačko pomorstvo skupa su nastali, zajedno rasli, zajedno padali i na kraju zajedno propali«.

Govoreći o pomorcima, autor spominje admirala M. Gjorgjića, istaknutog pomorskog vojskovodu iz XIV. stoljeća, inženjera P. Miličevića, graditelja i pomorskog arhitekta iz XV. stoljeća, te pomorca i diplomatu V. Bunu. Među dubrovačkim kartografiama i nautičkim stručnjacima nalazimo u knjizi kapetana N. Sagroevića—Sagri, V. Vlčića osnivača kartografske škole u Livornu, K. Anticu nautičkog stručnjaka iz XVIII. stoljeća, te V. Stjepović-Skočibuhi. Nadalje autor piše o španjolskim admiralima, pomorskim vojskovodačama, privrednicima i diplomatima, te među njima spominje Ohmučevića iz Slanog, K. Martološića sa Lopuda, Mažibradića iz Rijeke Dubrovačke, S. Gundulića, zapovjednika dubrovačke ratne mornarice, zatim kapetana J. Priskića, istaknutnog pomorskog privrednika XVIII. stoljeća, pomorca i diplomata I. Kaznačića, kartografa i pjesnika, te A. Radovića, generalnog konzula Dubrovačke Republike za kraljevstvo Sardinije. U ovom prvom dijelu knjige nalazimo i popis istaknutih dubrovačkih kapetana XVII. stoljeća, te dubrovačke kapetane koji su plovili na brodovima izvanjadranske plovidbe od 1744. do 1760. g. te od 1797. do 1808. g.

U drugom dijelu knjige autor piše o izgledu i nazivima dubrovačkih jedrenjaka od XIII. do početka XIX. stoljeća, navodeći najstarije tipove brodova, a među brojnim dubrovačkim brodovima raznih veličina i naziva spominje i brod »Argosy«, jedrenjak svjetskog glasa, »galijun«, najčuveniji dubrovački jedrenjak i »ormanicu«, naš tip ratnog broda. U daljem izlaganju nalazimo podatke o »galijici« i drugim dubrovačkim ratnim brodovima, njihovoj posadi, opremi i ukrašavanju, o »flijugi«, najznačajnijem ratnom brodu Dubrovačke Republike, o »pulaki« dubrovačkom jedrenjaku XVIII. i početka XIX. stoljeća, te o »briku« kao najbrojnijem među dubrovačkim prekoceanskim jedrenjacima. Govoreći o zastavi Dubrovačke Republike, autor navodi da je glavna dubrovačka državna pomorska zastava bila ona s likom sv. Vlaha, a da je zastava s natpisom »Libertas« bila sporedna, te da se ta glavna zastava vijorila na dubrovačkim brodovima po raznim plovidbenim putovima svijeta.

Ova knjiga J. Luetića korisno će poslužiti svima koji se bave ili će se baviti istraživanjem pomorske prošlosti starog Dubrovnika. Sam je autor u svojoj knjizi naveo da je svrha njezove knjige: »... da bolje upoznamo dio naše prošlosti, dio onog složenog društveno-ekonomskog mehanizma na kojem se temeljila stoljetna moć dubrovačkog pomorstva i brodarstva, moć blagostanje i kultura Dubrovnika«. Zbog svega navedenog bilo je potrebno u najkraćim crtama prikazati ovu knjigu koja pridonosi boljem poznavanju najvažnije osnove ekonomskog blagostanja starog Dubrovnika i njezove republike, a to je njegovo pomorstvo i pomorska trgovina.

Ilija Mitić